

První, první, první... (vystoupení, nahrávka, zájezd, vítězství)

Pokud jste fanoušky soutěží typu *Česko hledá SuperStar*, vězte, že tento model pěveckého zápolení není nic nového. Důkazem je právě fakt, že i Karel Gott byl „objeven“ v podobném klání. V šedesátých letech se sice nejednalo o velkou mediální show jako dnes, avšak podstatu soutěže byla stejná.

„Začátky nebyly vždycky jenom veselé, ale vzpomínám na ně rád, protože hudba, se kterou jsme nastupovali, tedy naše generace v šedesátých letech, byla mladá. Což většina publika oceňovala, ale zákonitě se to nemohlo líbit všem. Jsou i velice konzervativní posluchači. To prosazování se však byla velice vzrušující práce.“

V soutěži *Volná tribuna* tenkrát zcela neznámý Karel Matějček pokoušel své štěstí před publikem a porotou. Pseudonym použil Karel Gott proto, aby se o jeho snaze uspět jako zpěvák nedozvěděli rodiče. Přáli si, aby se syn věnoval skutečnému řemeslu.

„Na takzvaných volných tribunách, kam se mohl přihlásit v podstatě kdokoli z návštěvníků, jsem vystupoval velice směle, protože jsem samozřejmě neměl co ztratit. Takže jsem s naprostou odvahou – či drzostí – napodoboval různé zahraniční zpěváky, kteří mě v té době velmi

„Proč ptáci zpívají, festival Intervize v Karlových Varech, Zlatý klíč. Úspěšný tým konce šedesátých let – Jiří Štáidl, Jaromír Klempíř a moje maličkost.“

oslovili. Také jsem žádný svůj původní repertoár zatím neměl. Šel jsem dokonce tak daleko, že jsem napodoboval v jedné písni dva zpěváky, přesněji řečeno duet, Ellu Fitzgerald a Loïuse Armstronga.“

Do historických dokumentů bylo tehdy zapsáno, že Volnou tribunu 1959 vyhrává Karel Matějčík.

„V té době jsem vystupoval také mezi trampy na sešlostech, kterým se říkalo potlachy. Na jednom jsem velmi zabodoval a kluci mně poradili, ať to zkusím v soutěži Hledáme nové talenty, kterou živě přenášel Československý rozhlas. Přihlásil jsem se, přišel, zazpíval, nezvítězil. Porota řekla, že nejsem typem interpreta, který odpovídá představám naší dnešní společnosti. Ale publikum v sále mně dalo najevo, že se mu právě má interpretace velmi líbila. Píseň jsem musel dvakrát opakovat. A protože dirigent doprovázejícího orchestru Karel Krautgartner na to měl jiný pohled než porota, po představení mi řekl: ‚Mě zajímá, že se to líbilo publiku. Přijďte někdy za námi do kavárny Vltava, kde hrajeme, zkusíme něco dohromady‘. A pak už přicházelo jedno angažmá za druhým v pražských kavárnách Vltava a Alfa. To už jsem ale vystupoval pod svým pravým jménem Karel Gott.“

Po odchodu Krautgartnera z kavárny Vltava nastoupil Karel Gott své první stálé angažmá s orchestrem Jaroslava Maliny v pořadu *Vltava včera a dnes*.

„Nejenže se rodiče dozvěděli o mém zpívání, ale občas si mě přišli poslechnout. Bylo vidět, že mají radost z reakce posluchačů, ale věděli o velkém problému, a to že jsem byl velmi unavený, protože jsem spal jen tři hodiny denně. Z kavárny jsem přišel domů v jednu hodinu a v půl páté se vstávalo do fabriky. Jednotně jsme došli k názoru, že obojí nelze dělat. Jen s tím rozdílem, že otec upřednostňoval zlaté dno elektrikářského řemesla, zatímco matka tiše podporovala moje přání jít uměleckou cestou. Moje velké štěstí bylo, že jsem na té cestě potkal ty správné lidi. V rozhlasovém orchestru Karla Krautgartnera jsem se skamarádil s pianistou

„Slavíci pro Martu Kubišovou a Karla Gotta v roce 1969, kdy se ‚stahovaly mraky a vítr se proháněl chýší.“

První zlatá Karla Gotta

Ověten čerstvými vavříny slávy, která neodmyslitelně patří ke Zlaté desce, již byl Karel Gott odměněn za prodej své první německé LP desky Zlatý hlas z Prahy, vystoupil náš zpěvák číslo jedna v pondělí večer v pražské Lucerně. Obecenstvu, které do posledního místa zaplnilo více než tisícové hlediště, zazpíval

Beatlesem bylo pozvání do Československa. O Lennonovi je známo, že velice rád cestuje, a tak mu Karel Gott nabídl, aby přijel do Prahy. Lennon pozvání přijal a prohlásil, že by při této příležitosti vystoupil i na Gottově koncertě. Přivezl by si s sebou svoji japonskou chof Yoko Ono a desetlennou chof kapelu. Vystoupil by přý i bez nároku na honorář, a to v případě, že by výnos z koncertu mohl být využit. Karel Gott

„O mé spolupráci i jiných setkáních s Antonínem Gondolánem bych mohl napsat knihu. Například po mnoha letech jsme se potkali na ulici a místo obvyklého ‚Ahó, tak jak se máš?‘ se mě vážně zeptal: ‚Prosím tě, proč ty nezpíváš něco v h molli? Ta tónina by ti slušela.‘ A šel bez rozloučení dál.“
Snímek z Gondolán Session.

„Ruská státní televize natáčela dokument před bývalou kavárnou Vltava v centru Prahy, kde jsem vystupoval poprvé před publikem.“

„První Slavík.“

Rudolfem Roklem. Mimořádně vynikající muzikant mě naučil chápat hudbu i z trochu jiných pohledů, než se vyučuje na konzervatoři. Moje první rozhlasové snímky s tímto orchestrem se opravdu lišily od interpretace jiných zpěváků, jaká byla do té doby obvyklá. To jsem si vždycky přál, aby mě posluchači poznali okamžitě, jakmile zazní mé první tóny z rádia. Byl jsem si vědom, že se to každému nemusí líbit, ale hlavně jsem chtěl přijít se svým vlastním stylem a být typický. Podle mě je nejhorší, když lidé na adresu zpěváka poznamenávají: ‚Nevadí mi, neruší mě‘. I v současné době si nakonec všímáme, že na sebe nejvíce upozorňují snímky, které něčím provokují a vyvolávají diskuse.“

V roce 1960 na doporučení přátel absolvoval přijímací zkoušky na Pražskou konzervatoř.

„Kamarádi hudebníci, se kterými jsme také hráli jazz, mi jednoho dne poradili, abych šel zpívání studovat – s tím, že jsou rádi, že s nimi zpívám, ale že můj hlas má dobrý materiál pro to, aby se na něm dal dobrým učitelem vybudovat kvalitní tenor. A tak mě někteří z nich dokonce přihlásili ke zkouškám, na kterých jsem byl okamžitě přijat. Nebylo jednoduché v té době jako právě vyučený elektromontér odejít ze zaměstnání ve fabrice. Opět se na mě usmálo štěstí, nastoupil jsem na školu. Nastal ale nový problém, a to že konzervatorista nemohl vystupovat v kavárnách s tanečním orchestrem, protože žádné oddělení lehkého žánru na škole nebylo.“

Studovat v té době zpěv populární hudby na konzervatoři bylo nemyslitelné, a tak Karel Gott zahájil studium operního zpěvu pod vedením profesora Konstantina Karenina. Stejně jako rodiče, se i on samozřejmě dozvěděl o jeho vystupování v kavárnách.

„Měl rozepře s ostatními učiteli, kteří navrhovali mé vyloučení ze školy. Nejenže prosadil, abych zůstal, ale dokonce osobně přišel do kavárny Alfa, sedl si ke stolu, objednal láhev vína a dvě skleničky. Myslel jsem, že čeká svoji budoucí manželku. Když jsem ho přišel pozdravit po vystoupení, řekl: ‚Posaď se Karle.‘ Nalil víno a pokračoval: ‚Bylo to pro mne poučné, pozorně jsem poslouchal, zítra si o tom na hodině promluvíme. Některé písně ti sluší a některé bych na

Zlatá deska
Trophee MIDEM.

„Do ‚Nashova města‘ si mě pozvali na festival country music pětkrát.“

„V roce 1989 na balkoně Melantrichu, kdy se mraky rozptýlily, a vítr se utiší.“

tvém místě z repertoáru vyřadil.‘ A už druhý den se na konzervatoři poprvé ozvaly tóny posledních popových hitů, které jsme spolu probírali.“

V roce 1960 Karel Gott poprvé vystoupil v přímém přenosu Československé televize s orchestrem Karla Vlacha s písní *Kos a švec*. O úspěchu se bohužel mluvit nedá, což dokládá i dopis rozhořčeného diváka: „Uslyším-li Vás ještě jednou mečet do televize, přijedu to tam zapálit. Ať si to pak s Vámi vyřídí. Platím patnáct korun měsíčně!“ (anonymní dopis doručený ČST).

„Zpíval jsem v poloze barytonu, protože orchestr měl původně aranžmá písně pro tehdejší velkou hvězdu Rudolfa Cortéze. Jako tenor jsem v jeho barytonální poloze nemohl uspět, byl to předem prohraný boj. Zato se mi ale dařilo v prvních nahrávkách Československého rozhlasu přesvědčit mnoho posluchačů, například v písních *Měsíční řeka* nebo *Maria*. A teprve nástupem do divadla Semafor, což tehdy znamenalo velký příslib hitu, jsem s písní *Oči sněhem zaváté* Jiřího Šlitra a Jiřího Suchého získal prvního Zlatého slavíka. Což byl základ docela úspěšného ptačího chovu.“

V dalším roce se spojila hned dvě důležitá prvenství. Společnost Supraphon vydala první dlouhohrající desku *Zpívá Karel Gott* s písněmi: *Angelina* – *Oči sněhem zaváté* – *Maria* – *That Lucky Old Sun* – *Adresát neznámý* – *Tam, kde šumí proud* – *Přívál pláče* – *Jezebel* – *Měsíční řeka* – *Má oči šedé* – *Kam běží vítr* – *Poušť* – *Ptačí nářečí* – *Já věřím*. Hned několik z těchto písní se zařadilo mezi evergreeny, které můžete slyšet z rádií i dnes.

Druhým prvenstvím roku 1965 bylo založení vlastního divadla Apollo. Hudební divadlo otevřel Karel Gott společně s bratry Štáidlovými, textařem Jiřím a hudebním skladatelem Ladislavem. V tomtéž roce, 16. listopadu, byla na prknech Apolla premiérově uvedena hra *Pouť pro dva*.

„Ještě před odchodem z divadla Semafor se na mne opět usmálo štěstí, dostal jsem roli ve filmu semaforského týmu *Kdyby tisíc klarinetů*. V divadle Apollo, které jsme zakládali s bratry Štáidlovými, jsme mohli tvořit podle svých představ a snů. A skutečně se nám dařilo vydávat jeden hit za druhým, například: *Dám dělovou ránu*, *C'est la vie*, *Ukážu ti cestu rájem*, *Pošli to dál*, *Ptačí nářečí* a mnoho jiných. Pro mne divadlo Apollo končilo v roce 1967 naprosto snovým půlročním angažmá v Las Vegas. Pochopitelně, že po návratu – inspirován vystoupeními největších amerických hvězd – jsem snil pouze o svých celovečerních samostatných vystoupeních, nikoli v rámci divadelní hry.“

Rok po vydání dlouhohrající desky *Zpívá Karel Gott* získal zpěvák svou první Zlatou desku. Nebyla mu však udělena za prodej tohoto alba, jak je zvykem dnes, ale byl oceněn jako nejprodávanější interpret vydavatelství Supraphon v daném roce.

Rok 1966 byl průlomovým rokem pro Gottovu kariéru v zahraničí, konkrétně v Německu. Na soutěži Bratislavská lyra zazpíval skladby *Mám rozprávkový dom* a *Pošli to dál*. První z nich mu vynesla cennou trofej, tedy Zlatou lyru, druhá pozornost zástupců Deutsche Grammophon Gesellschaft.

Už následující rok mu tato společnost vydala první singl v němčině *Weißt du wohin / Bist du das Glück?* (*Pošli to dál*). Tento rok byl naplněn také dalším prvenstvím. Karel Gott podepsal smlouvu s německou společností Polydor. V Německu nahrál své první písně pro dlouhohrající desku v roce 1968.

Die goldene Stimme aus Prag je dodnes používaný přívlastek Karla Gotta v německy mluvících zemích. Zároveň je to název jeho první dlouhohrající desky vydané u Polydoru. O rok později za její prodej obdržel Karel Gott svou první Zlatou desku německého Polydoru. Na úspěšné album navázalo první velké turné po Německé spolkové republice (1969).

„Tímto turné se otevřela má čtyřicetiletá, ničím nepřerušovaná, úspěšná pěvecká dráha v Německu. Dvaasmdesát alb (dvanáct Zlatých, dvě Platinové desky). Mimo jiné následovala smlouva s japonskou firmou Columbia Nippon na dvě alba. Po umístění na Yamaha festivalu „Price for outstanding performance“ jsem se účastnil japonského turné zpěváků oceněných

„Pracovat jsem začínal na tomto místě ve firmě ČKD v roce 1957. A tady jsem na stejném místě pomáhal s výstavbou O2 areny. Tentokrát trochu úspěšněji.“ Na snímku s Monikou Absolonovou.

Plastové singlové desky:

Ballada indianska, Down On The Corner (modrý vinyl)

Ballada indianska, Stwórz mi Wyse (oranžový vinyl)

Duj duj deszczu duj, El Condor Passa (vinyl s květinou)

75. narozeniny herečky Jiřiny Bohdalové.

Go In Search Of Happiness, Jdi za štěstím, singl, Japonsko, 1978.

tímto festivalem. Moje první album v tehdejším Sovětském svazu se stalo velkým hitem, zvláště díky českým písním *Já brány otvírám* a *Paganini*. Přestože se prodalo pět milionů exemplářů, žádná cena nenásledovala. Protože jak pamětníci vědí, v socialismu se neoslavoval tržní úspěch, ale společenský význam.“

Jedno z důležitých prvenství přišlo v roce 1979, a to vystoupení na festivalu country music *Fan Fair* v Nashvillu, kam byl poté Karel Gott pozván ještě několikrát. Po úspěchu přišly nabídky do několika populárních televizních hudebních pořadů.

V roce 1986 bylo u Supraphonu vydáno CD s názvem Karel Gott a označeno katalogovým číslem 110001, což znamená, že se jedná o zcela první kompaktní disk vydaný na území Československa.

Roku 1988 byla vydána jeho první profilová videokazeta *Karel Gott Story* a také na VHS vyšel vánoční pořad *Dny zázraků a přání*.

Během let se Karel Gott nevěnoval pouze zpěvu. V rámci odpočinku a nabírání nových sil ho provázela jeho koníček, malování. Roku 1992 uspořádal první samostatnou výstavu, která se konala v Galerii u Pražského Jezulátka.

V tomtéž roce obdržel svou první Diamantovou desku. Cena mu byla udělena vydavatelstvím Supraphon za 13 milionů prodaných nosičů.

V roce 1996 Karel Gott potvrdil, že jeho obliby u fanoušků neubývá, přestože v té době působil na domácí scéně už 38 let: zvítězil v obnovené anketě popularity *Český slavík*.

Prozatím posledním prvenstvím je zahájení legálního stahování nahrávek společnosti Supraphon prostřednictvím internetové sítě, které se odehrálo v červnu 2007. Tím Karel Gott svou tvorbou získal další, tentokrát technologické prvenství (první interpret v České republice, jehož písně se začaly prodávat on-line bez ochrany proti nelegálnímu využití, tedy bez DRM systému). Jeho písně byly vydávány na vinylových deskách (LP, SP, EP, Maxi SP, plastové desky, pohlednicové desky), magnetofonových kotoučových páskách, na kazetách – audio i video, na CD i DVD a nyní si je můžete pořídit také ve formátu mp3. Gotta si dnes jednoduše můžete hrát v podstatě na čemkoliv.

Gastkonzert Karel Gott, Hamburk, 1970.

„V televizním pořadu velkých filmových hitů.“

„V roce 1969 v Bonnu na vládním plese s Willy Brandtem a jeho manželkou Rut.“

Singl Weißt du wohin, Bist du das Glück, 1967.

